

under Mr. Løng 2, som sterkest ere stillede paa Begjering af mig, naar disse Underændringsforslag blive vedtagne, hvorfor jeg haaber, at der ikke vil være nogen Banfæltighed. Men jeg, ikke rettere end at de 4 Paragrafer ville blive aldeles enslydende med de 4 Paragrafer i det subsidære Forslag. Forslaaede er det altsaa Enighed tilstede imellem Ministeriet og Udvalgets Flertal; men saasnart vi komme til § 5, som omhandler Stiftstidenderne, er Enigheden forsvunden, og jeg vil for mit Bedkommende sige, at jeg ikke ser midt i Stand til at kunne følge den af Flertallet i § 5 i Forslaget under Nr. 1 i Betænkningen foreslaaede Ordning. Jeg kan ikke erklære, at den deri foreslaaede Foranstaltning er vel sikket til at sikkre en paalidelig Beskjedsjærelse af de officielle Avertissementer, idet jeg ikke blot maa mene, at de foreslaaede Kredsse ere for smaa, hvilket vil give Anledning til ikke liden Banfæltighed, men ogsaa, at det Tidrum, hvortil man vil begynde Balget af Tidenderne, nemlig 5 Aar, er et Moment, som har en væsentlig Betydning i Afgjørelsen af, om man kan sige, at Beskjedsjærelsen ere saa sikkert tilgængelige, som de overhovedet taget maa være. Dette Punkt kunde imidlertid, som allerede antyder af den ærede Ordre, rettes ved en senere Behandling, saaledes at det, der for mig er den største Banfæltighed, er Forholdet til Stiftstidenderne. Jeg vil ikke paastaar, at disse have noget retligt Krav, det kan jeg hverken paastaar eller soutenere, men paa den anden Side kan jeg ikke benægte Rigtigheden af det Raasonnement, som det ærede Medlem fra Odense (Koch) har gjort gjældende, nemlig at der skal ganske særlige Grunde til, for at man overhovedet skulde give dette indtil videre en saadan Betydning, at man derigjennem tilintetgjorde et Forhold og en Tilstand, som for de fleste Tidenders Bedkommende nu har udvirket sig i over et Aarhundrede. Det er mig imod at bryde dette overtro, saaledes som Flertallet gjør, og jeg anser ikke den Erstatning, man vil give dem ved den nye Ordning, for at være fyldestgjørende. Naar man i Dag har hentydet til den Stilling, jeg tidligere som Finans-

minister har indtaget til denne Erstatning, vil jeg sige, at jeg ganske sikkert har troet at burde møde Sidenrægsministerens aldeles bestemte Paastand om, at Privilegierne havde antaget en væsentlig reel Karakter, ved maaske at gaa noget til den modsatte Yderlighed; men det ærede Medlem vil heller ikke kunne benægte, at der i Finansministeriets Erklærelser omfattet Muligheden af, at det kunde anses for rigtig at give disse Mænd en Erstatning, ja, det er endog foreslaaet, en Form, hvorunder dette kunde ske. Jeg skjønner heller ikke rettere, end at der ikke er nogen tilstrækkelig Grund til nu at gjøre den Forandring, som den deri foreslaas, og som kun en meget væsentlig Grad vilde herovre de Mænd, til hvem jeg har sige en Omstændighed, som man heller ikke kan undlade at se hen til, er den, at der med Regjeringens Samtykke, og med dens Blyende, er foretaget saadanne Transaktioner, som dem, der ere foresaaede, med de fleste af disse Blade, og jeg kan ikke fri mig for den Tanke, at det naar der ikke foretages nogen særdeles Nødvendighed derfor, vilde være meget inhumant og ubilligt nu at sige ind paa den Mands, som Flertallet har foreslaaet. Jeg erklærer naturligvis, at det har troet at give dem en vis Erstatning i den Maade, hvorpaa det har søgt at ordne Sagen, men det er en Erstatning, som jeg for mit Bedkommende ikke tør driste mig til at ansæ for tilstrækkelig. Jeg er derfor nærmest tilbøjelig til at slutte mig til det ærede Mindretal, og de ærede Herre, som have været Medlemmer af Udvalget, ville vide, at jeg allerede i dette har udtalt, at jeg, naar man endelig vil ordne dette Forhold, ikke har noget imod at tiltræde den af Mindretallet foreslaaede Ordning, hvorved det forekommer mig, at man ikke blot forsøger de Krav, som i alt Fald fra Billighedens Standpunkt synes at kunne gøres, overfor disse Mænds uimærkede Stilling, men hvorved der tillige er givet et Remedium til at udbedre de mulige Mangler, som maatte være tilstede med Hensyn til en enkelt Tidendes Udbredelse, der ved, at man paalægger saadanne Tidender paa egen Bekostning at sørge for, at den større Udbredelse, som deres Blad mangler, dog bliver de officielle Beskjedsjærelser til Del. Naar jeg